

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

มีชีวิตอยู่ก็ได้ทำประโยชน์

ทองคำนี่ก็คือหัวใจของชาติ ได้มามากน้อยก็ไหลเข้าไปๆ เป็นหลักเป็นเกณฑ์ ทุกสิ่งทุกอย่างถ้าได้ทองคำเข้าสู่หลักใหญ่ของชาติแล้ว อะไรๆ แน่นหนามั่นคงไปตามๆ กันหมด ต้นลำใหญ่ต้นลำหนาแน่นนี้สำคัญมาก เราจึงต้องพยายามเสมอ นี่ก็มาเรื่อยๆ เมื่อเข้าไปภูฏานก็ดูเหมือน ๑๐ บาทแล้ว ต่อจากนั้นก็เรื่อยๆ มาอย่างนี้ วันนี้ก็จะได้หลายบาท ๑ กิโลขึ้นแล้วนี่ ตั้งตัวประกันแล้ว ๑ กิโล ภูสุงโฆมาตั้งรากฐานขึ้น กิ่งก้านแตกออกไป ใครมีเท่าไรเอามา กิ่งก้านยังไม่แตก เตี้ยวันนี้ยังเป็นหัวตอใหญ่อยู่ที่นี่ ภูสุงโฆทองคำได้อยู่นี้ ยังไม่มีกิ่งก้าน หากิ่งก้านมาประดับชัช

คิดดูซิตั้งแต่วันเราจะสิ้นสุดแห่งชีวิตนี้ เราก็ได้ทำพินัยกรรมไว้แล้ว เป็นสองเมื่อไร เราเองสั่งให้เขียนพินัยกรรม เอานักกฎหมายเข้ามาตรวจอ่านพินัยกรรม สมบูรณ์แบบแล้วเก็บไว้ เวลานี้เก็บไว้ บอกแล้วเวลาเราตายให้เอาพินัยกรรมนี้ออกมาอ่าน ประกาศซึ่งเป็นเรื่องของเราเองร้อยเปอร์เซ็นต์ คือเวลาเราตายนั้นบรรดาสมบัติทั้งหลายที่พี่น้องทั้งหลายมาบริจาทานเพื่อเผาศพเรา เงินทั้งหมดนี้เราจะตั้งกรรมการเก็บรักษาอย่างเข้มงวดกวดขัน ไม่ให้นำไปสร้างโน้นสร้างนี่ ประดับประดาประเปร่งประราอะไร มาประดับประดาโลงผีตายของหลวงตาบัวเราไม่เอา เราบอกไม่เกิดประโยชน์

เพราะฉะนั้นเงินทั้งหมดที่บรรดาพี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้ เราตั้งกรรมการเก็บรักษาไว้อย่างเข้มงวดกวดขัน พอเสร็จแล้วเอาเงินจำนวนนี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมดเลย นั่น พินัยกรรมเราออกแล้วนะ เวลานี้ยังเก็บไว้นั้น บอกด้วยสถานที่เก็บ เราตายเรางัดออกมาเลย บอก เป็นครั้งสุดท้ายของเรา สมบัติเงินทองนี่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้มีชีวิตอยู่ เอา จับมาทำประโยชน์ จะเป็นประโยชน์แก่ชาติของเราด้วยทองคำ เอาๆ ออกมาไปซื้อทองคำ สำหรับร่างกายของเราเอง มีแต่ไฟเท่านั้นเป็นประโยชน์ต่อกัน เอาไฟมาเผา เงินนั้นสำหรับคนเป็น เอาเข้าสู่คลังหลวง ไฟสำหรับคนตายเอามาเผา นี่สั่งไว้เรียบร้อยแล้ว

เราพยายามที่สุด อะไรที่จะเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของเรา เราพยายามที่สุดเลย ไม่ให้อะไรเข้ามาแตะต้อง มีแต่คอยส่งคอยเสริมหนุนเข้าไปเรื่อยๆ ทองคำเราก็ได้มาเรื่อยๆ จะค่อยหนุนขึ้นเรื่อยๆ นะ ทองคำประเภทน้ำไหลซึมไม้ใช้เล่นๆ นะ เช่นอย่างวันนี้ ๑ กิโลเป็นตัวตั้งแล้ว หรือเท่าไรอีกล่ะ (๑ กิโล ๓๐ บาท ๓ สลึงครึ่ง) นั่นละ

แล้วเมื่อเช้านี้เขาไปถวายเป็นอย่างน้อย ๑๐ บาท เป็นแท่งๆ ละ ๕ บาท แล้วมานี้มาได้เข้าอีก เฉพาะขณะนี้ได้ทองคำ ๑ กิโล ๔๘ บาท ๒๕ สตางค์แล้ว (สาธุ) วันนี้ไม่ใช่ของเล่น

เราบอุนใจ ทองคำได้มากน้อยเพียงไรฟังลึกเป็นรากแก้วของประเทศไทย เป็นแก่นของประเทศไทย อยู่ในทองคำนะ เราจึงต้องรักต้องสงวนและแสวงหามาเต็มที่ ให้ได้เรื่อยๆ ได้ไปแล้วยังไม่แล้วยังแยกออก คือมันตัวมีตนมีแข่งมีขา แล้วต้องให้มีหาง ตั้งแต่จิ้งเหลนมันยังมีหาง คนทั้งคนก็เอานี้เป็นหาง เอาทองคำเป็นหางแทนหางคน เอาเข้าคลังหลวงของเรา เราสบายใจ เวลาตายแล้วให้ได้สบายใจ สำหรับเราเองไม่มีอะไรก็บอกว่าไม่มีอะไร หนึ่งไม่มีสองคือคำของพระพุทธเจ้า จะไม่มีเอวมมีเอียง ตรงไปตรงมา หลักความจริงคือธรรม

เราก็บอกว่าสำหรับเราเราหมดห่วงทุกอย่างแล้ว ไม่มีอะไร ก็เหลือแต่ธาตุขันธ์ที่เลี้ยงดูมันไว้ ปฏิบัติดูแลมันไว้เพื่อทำประโยชน์แก่โลกเท่านั้นเอง จะว่าเป็นประโยชน์แก่เราเราไม่สนใจ เพื่อประโยชน์แก่โลก เมื่อมีชีวิตอยู่ก็ได้ทำประโยชน์ตามที่เห็นนี้ละอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็น อย่างเทศน์เวลานี้ก็คนมีชีวิตเทศน์อยู่เห็นใหม่ ถ้าตายแล้วเทศน์ไม่ได้ แน่ะ เราทำประโยชน์ในเวลาที่มีชีวิตอยู่ พอตายแล้วหมด สำหรับห่วงตัวเราเองเราบอกได้ว่าร้อยเปอร์เซ็นต์จากธรรมของพระพุทธเจ้าแม่นยำมาก ว่าเราหายห่วงการบำเพ็ญตนมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งปานนี้ดูเหมือนจะ ๗๒ ปีแล้วมั้ง บวชปี ๒๔๗๗ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๗๗ ตั้งแต่บัดนั้นมา เป็นชีวิตของพระเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ สร้างแต่ความดีงามตลอดมาจนเป็นที่พอใจ

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้า คือตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน ตลาดแห่งความเพียงพอแห่งความสุขทั้งหลาย เต็มอยู่ในธรรมของพระพุทธเจ้า ให้ท่านทั้งหลายยึดนะ อย่าไปหายึดสิ่งที่พาให้หิวให้โหย ได้เท่าไรยิ่งคืบยิ่งคลานยิ่งตืดยิ่งดิ่งยิ่งหิวยิ่งโหย นั่นคือกิเลส ธรรมะได้เท่าไรยิ่งภูมิใจๆ ต่างกันนะ อะไรๆ จะอดอยากขาดแคลน พอเข้ามาถึงใจนี้เย็นไปหมดเลย หลักอยู่ที่ใจนะไม่ได้อยู่ที่สิ่งเหล่านั้นนะ หลักใหญ่ๆ ของมนุษย์เรา เอาเฉพาะมนุษย์เรา อยู่ที่ใจ ใจอยู่ที่ธรรม อยู่ที่บุญที่กุศลเป็นเครื่องเกาะกันพันกันแน่นปึ๊งเลย ผู้นี้หายห่วง

ยกตัวอย่างอย่างที่เคยพูดให้ฟัง ธัมมิกอุบาสก การทำบุญให้ท่านเก่งมาก ไปในงานใดก็ตามเขาต้องมาเชิญท่านไปเป็นหัวหน้างาน ภวานาก็เก่งด้วย เวลาท่านจวนตัวเข้ามาท่านบอกลูก ไปนิมนต์พระมาสวดธรรมให้พ่อได้ฟังวาระสุดท้าย พอไปนิมนต์พระมาสวดธรรม ทีนี้เวลาสวดธรรมท่านฟังธรรม จิตของท่าน นักภวานารู้ไม่สงสัย ถ้าไม่ใช่ภวานาก็ฟังเดาๆ เอาแล้วก็แล้วกัน พอฟังสวดธรรมจิตท่านสงบเข้าไปๆ แล้วก็ส่ง

แสงออกรับข้างนอก เทวดา ๖ ชั้นสวรรค์ รถทิพย์ ๖ ชั้นสวรรค์ ตั้งแต่จตุรมุขขึ้นไปถึง
 ปรนิมมิตวสวัตตี ๖ ชั้น มาทุกชั้น รถทิพย์มาสำหรับรับอุบาสกคนนี้ คือไปได้ทุกชั้นของ
 สวรรค์ ๖ ชั้น ไปค้นไหนได้ ควรแก่บุญกุศลที่สร้างไว้แล้วโดยสมบูรณ์ใน ๖ ชั้นนั้น ที่นี้
 เวลาฟุ้งเทศน์ไปจิตสงบเข้ามา ๆ แล้วส่งแสงกระจายออกไป เห็นพวกเทพทั้งหลายอยู่
 บนอากาศเต็มท้องฟ้า สวรรค์ ๖ ชั้นมาเชิญ ใครก็เชิญไปสวรรค์ชั้นของตน ๆ เรื่อย ๆ
 ทางนี้ก็ดูเพลิน

ท่านพร้อมด้วยจิตตภาวนาด้วย พอฟุ้งเทศน์เพลิน ๆ ไปจิตสงบ จิตสงบมันก็
 ออกรู้ส่งกระจายไป ที่ไหนได้พวกเทวดาทั้งหลาย รถทิพย์บนสวรรค์ลงมาทุกชั้นใน ๖
 ชั้นนั้นมาเต็มอยู่ท้องฟ้าอากาศ ใครก็เชื่อเชิญให้ไปสวรรค์ชั้นของตน ๆ ทางนี้ก็เลยหลุด
 ปากออกมาให้คนทั้งหลายได้ยิน ความจริงแล้วพูดกับเทวดาพูดด้วยภาษาใจ ต่อจาก
 นั้นไปก็เลยกระจายออกมาถึงให้ร่างกายไหวด้วย หลุดปากออกมาว่า ให้รอก่อน ๆ บอก
 ให้พวกเทพทั้งหลายรอก่อน เวลานี้กำลังฟุ้งธรรม หมายความว่าอย่างนั้น

พอว่ารอก่อน ๆ พระก็เป็นพระแบบหลวงตาบัว หูหนวกตาบอด พอว่ารอก่อน ๆ
 ก็นึกว่าให้หยุดสวด เลยพากันแผ่น ไปถึงวัดถูกพระพุทธรูปเจ้าตีหน้าผากเอา กลับมาหา
 อะไร ไปสวดอะไรยังไม่จบ มาหาอะไร ก็อุบาสกคนนั้นว่าให้หยุดก่อน ก็เลยพากันมา
 อุบาสกคนนั้นไม่ได้พูดกับพวกเธอทั้งหลาย เขาพูดกับพวกเทพต่างหาก ให้ทางสวรรค์
 นั้นแล เวลานี้กำลังฟุ้งเทศน์เพลิน ให้กลับไปเดี๋ยวนี้ พระพุทธรูปเจ้าไล่กลับมา พระพุทธรูป
 เจ้ารู้ทั้งทางนี้รู้ทั้งทางเทพ เลยไล่กลับมา

พอดีทางนี้รู้สึกตัวขึ้นมา กระแสจิตเข้ามาในตัวแล้วไม่เห็นพระ อ้าว พระคุณเจ้า
 ไปไหนหมดละ ก็พอบอกให้ท่านหยุดก่อน ท่านก็เลยไปแล้ว โอ้ย พอไม่ได้บอกให้พระ
 ท่านหยุดนะ ให้พวกเทพนั้นพักก่อนรอก่อนต่างหาก ไปนิมนต์พระอีก ก็พอดีพระพุทธรูป
 เจ้าขนานพระกลับมาอีก มาที่มาสวดมนต์ มาสั่งวิธยายธรรมให้ท่านเพลินใจในเวลาจะ
 ดับจิตนะ นั่นละท่านจะดับในขณะนั้น ต่อจากนั้นไปท่านก็จะไปแหละ เพราะทางโน้นรอ
 อยู่แล้ว

นี่ละฟุ้งซิ การสร้างบุญสร้างกุศล เมื่อประจักษ์ชัดเจนแล้วเห็นได้อย่างถนัดเลย
 พยานก็ทั้งพระพุทธรูปเจ้าทั้งอุบาสกคนนั้นพูดเป็นเสียงเดียวกัน อุบาสกคนนั้นบอกให้
 เทวดารอ พระพุทธรูปเจ้าก็บอกว่าอุบาสกคนนั้นให้เทวดารอต่างหาก ไม่ได้บอกให้พระ
 หยุดสวดมนต์นะ ไปเดี๋ยวนี้ พระก็เลยกลับคืนมา มาสวดอีก มาสวดสองหนวันนั้น พอ
 สวดจบเรียบร้อยแล้วที่นี้ก็ลา ลูก นี้เห็นไหมละ ไปอย่างสบายหายห่วงทุกอย่าง ความมี
 บุญมีกุศลภายในใจเป็นอย่างนั้นนะ

ไม่เหมือนคนมีบาป คนมีบาปอยู่เฉย ๆ ก็ร้อนเป็นไฟ ถ้าคิดถึงบาปร้อนเป็นไฟ ตายแล้วฝังเลยลงเลย นั่น คิดถึงบุญถึงกุศลรีนเริงบันเทิง อย่างอุบาสกคนนั้น พอเสร็จเรียบร้อยแล้ว นี่ถึงเวลาแล้วพ่อจะไปแหละ นั่นเห็นไหมละ พระท่านกลับไปหมดแล้ว ที่นี้พ่อจะไปละที่นี้ เหมือนว่าลาระที่นี้ พวกสวรรค์ชั้นต่าง ๆ เขารออยู่แล้ว จะขึ้นที่ไหน ก็ไปละที่นี้ ท่านก็ไปสวรรค์เลย คงเป็นชั้นที่หกนั่นแหละ ไปชั้นนั้น นี่ละความกระจ่างแจ้งในจิตใจ

พูดให้มันชัด เราจวนจะตายพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังชัด ๆ เราปล่อยวางหมดแล้วในโลกธาตุนี้ ไม่มีอะไรเหลือในหัวใจเรา ตั้งแต่เราปฏิบัติ บวชมาได้ ๗๑-๗๒ พรรษา สร้างแต่ความดีตลอดมา ก้าวสุดท้ายก็ขึ้นเวทีพืดกับกิเลสให้ขาดสะบั้นลงจากหัวใจ จำขึ้นมา พูดให้ชัดเจน นี่ละธรรมเป็นของจริง ท่านทั้งหลายเข้าใจว่าหลงตามา หลอกท่านทั้งหลายหรือเวลานี้ ปฏิบัติมา ๗๑-๗๒ ปีเพื่อมาหลอกโลกหรือ พิจารณาพิจารณาให้ดีนะ เราปฏิบัติขวนขวายศีลธรรมเข้าสู่ใจ จิตใจมีแต่ความอบอุ่นเป็นชั้น ๆ ไป จนกระทั่งขั้นสุดท้ายหมดห่วง ปล่อยวางโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือภายในใจเลย เหลือแต่ความจำอยู่ครอบโลกธาตุ นี่คือหัวใจดวงนี้

เมื่อกิเลสขาดสะบั้นลงไปหมดแล้ว จิตดวงนี้จะครอบโลกธาตุ สว่างจำไปหมดเลย ไปที่ไหนก็ตาม หลับนอนก็ตาม อันนั้นจะจำอยู่ตลอดเวลา ไม่มีอริยาบถ ยืนเดินนั่งนอนไม่มี จำตลอดเวลา นั่นคือธรรมธาตุ เข้าใจไหม ที่ได้สร้างโดยสมบูรณ์แล้ว หมดสมมุติโดยประการทั้งปวง ไม่เข้าติดพันแล้ว เหลือแต่วิมุตติหลุดพ้นธรรมธาตุโดยถ่ายเดียวเท่านั้น จำตลอด จิตของเราเป็นอย่างนั้นแล้วมาเป็นเวลา ๕๕-๕๖ ปี ตั้งแต่ปี ๒๔๙๓ มา วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ อยู่หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ เวลา ๕ ทุ่มเป็งฟ้าดินถล่ม ตั้งแต่บัดนั้นมาทุกขไม่มีในหัวใจเลย มีแต่ความสว่างจ้า

มาสอนท่านทั้งหลายนี้มาโกหกหรือ ฟังซินะ นี่เราจวนจะตายแล้ว เพราะเทศน์นี้เทศน์ด้วยความเมตตา เราไม่ได้เทศน์ด้วยความโอ้อวด ให้มีแก่ใจอุตสำหรับพยายาม บิบบิ้น ความดีใครบิบบิ้นหาได้ ความชั่วก็เหมือนกัน เพราะติดกับชั่วมีอยู่ภายในใจ มีอยู่ด้วยกัน หาชั่วได้ชั่ว หาดีได้ดี พอพูดอย่างนี้ก็ไปสัมผัสเรื่องท่านอาจารย์ฝั้น เอาเรื่องท่านอาจารย์ฝั้นก่อน แล้วจำให้ดีนะ พอพูดเรื่องอาจารย์ฝั้นแล้วจากนั้นจะลืมนะ ให้จับมาตั้งใส่กัน

จวนจะเผาศพหลวงปู่แล้ว ประชาชนญาติโยม ทั้งพระทั้งเณรมาสานขัดแตะกัน กันเป็นแฉ่ง ๆ บริเวณเผาศพท่าน เวลานั้นท่านอาจารย์ฝั้นเป็นหัวหน้านั่งสานขัดแตะอยู่ มีผู้หญิงสองคนตัวคึกตัวคะนอง อยู่แถว ๆ นี้แหละใกล้ ๆ มันออกจากสกลฯ

มาอยู่ตามแถวนี้ก็ไม่รู้ละ แต่เรามองไม่เห็นมัน พูดเดี๋ยวนี้มันคงได้ยินแล้วนะ ที่นี้กำลัง
 สานขัดแตะกันอยู่ พระนั่งสานขัดแตะ แล้วก็ยังมีผู้หญิงสองคนอายุ ๑๖-๑๗ ปีกำลังคึก
 คะนองบ้าเดื่อน ๙ เข้าใจไหม มันขี่จักรยานคึกคัก ๆ ผ่านเข้ามาใกล้ ๆ ละซิ พระท่านนั่ง
 อยู่ที่นี่ มันขี่จักรยานมาสองคน ก็กึกกัก ๆ เข้ามาใกล้ ๆ ท่านก็เลยเงยหน้าขึ้น ท่านอาจารย์
 ฝันท่านนิสัยสวยงามมากนะ นิ่มนวลมาก บรรดาพระท่านอาจารย์ฝันเป็นที่หนึ่งก็ว่าได้
 นิ่มนวลมากทีเดียว ถ้าเทียบกับเรา เรามันเหมือนลิง ท่านเหมือนราชสีห์

พอเขาขี่รถปับ ๆ มาที่นี่ ผ่านมาใกล้ ๆ ท่าน ท่านก็เลยเงยหน้าขึ้น ใจเด็กเหล่า
 นี้มันไม่รู้ภาษาอะไร ทำไมพระเนรเทศมอยู่ที่นี่มันถึงขี่รถจักรยานมาที่นี่ได้ เอา ๆ จะให้
 มันล้มให้ดู ท่านว่าอย่างนี้ละ ตอนนี้อย่างสำคัญ เอา ๆ จะให้มันล้มให้ดู แต่ไม่ให้เห็น
 ท่านบอกนะ ให้มันอายสักหน่อย พอท่านว่าอย่างนั้น ที่นี้พระเนรเทศมเลยปล่อย
 หมดมือ จ้อยคอดู เพราะท่านพูดแล้วให้คอดู จะให้มันล้มให้ดูแต่ไม่ให้เห็น จับ
 อายสักหน่อย ความดีดื้อของมัน ว่างั้น พอว่าอย่างนั้นพระเนรเทศก็ก็เจ็บด้วยกัน
 คอยจ้อยคอดูผู้หญิงที่สะเปะสะปะ

พอออกไปแล้ว โครมคราม ล้มทั้งสองคนเลย นั่นเห็นไหมจิตท่านเพ่งปับให้ล้ม
 แต่ไม่ให้เห็น ท่านบอกให้มันอายเฉย ๆ ท่านว่า โครมครามล้มลงตรงนั้น ลูกแล้วแผ่น
 กลับ ป่านนี้มันหยุดวิ่งหรือยังจักรยานมัน ตั้งแต่โน้น ๕๕-๕๖ ปี มันหายอายุหรือยังไม่
 รู้ นี่ท่านอาจารย์ฝันท่านทำเห็นไหมละ ฤทธิ์ของธรรม พอทางนั้นโครมครามลงแล้ว
 พระเนรเทศหัว(เราะ)ลั่นขึ้นละที่นี่ เพราะจ้อยคอดูอยู่ที่นี่ ทางนี้บอกแล้วว่าเอา ๆ จะให้มันล้ม
 ให้ดูท่านว่านี่นะ มันแก่นักเด็กสองคนท่านว่า จะเอาให้มันล้มให้ดู พอไปแล้วก็โครม
 ครามไม่ได้เรื่องอะไร ล้มทั้งสองคนเลย

จิตท่านเพ่งสะซิเข้าใจไหมละ โครมครามล้ม พระหัวเราะมันอายละที่นี่ มันไป
 ใหญ่เลย ไม่ทราบมันไปทวีปไหนแล้ว จนป่านนี้คงยังไม่หยุดนะ คงวิ่งอยู่ป่านนี้ไปคอย
 ดักดูซิ ไปทางด้านไหน ๆ มันวิ่งไปไหนเด็กสองตัวนั้นนะ ขี่จักรยาน ขึ้นจักรยานได้แล้ว
 มันจูงจักรยานไป ลูกขึ้นแล้วมันไม่ขึ้นนะมันจูงไป จูงจักรยานไป มันจูงไปไหน ออก
 จากนี้ไปเที่ยวคอยดักดูนะ ดักดูทางโน้นทางนี้มันไปไหนเด็กสองตัวนั้นนะ ขี่จักรยานล้ม
 โครมครามเลยจูงจักรยานไม่กล้าขี่ กลัวล้มอีก กลัวท่านกรรมฐานท่านจะฟัดเอา เข้าใจ
 ไหมละ นั่นละ นี่ไปถึงไหนละจบแล้ว เามาต่อกันที่นี่ เรื่องราวที่จะขยับเข้ามาหาเติม ๆ
 นี้ เรื่องเรลิมแล้วแหละ

(ที่ว่าเขาทำบุญแล้วก็หาดีได้ดี) เอ้อ ๆ นี่ละที่ท่านอาจารย์ฝันท่านพูดขึ้นมา
 พอโครมครามล้มลงตม ฮ่าเห็นไหมละ หาอะไรมันก็ได้อันนั้นละ ดีมีอยู่ชั่วมีอยู่หาอะไร

มันก็ได้อันนั้นละ บาบมีบุญมีท่านว่า ว่าจะให้พวกนี้ละ นี่ละเราก็ดูสิว่ามีอยู่ บาบ บุญมีอยู่ หออะไรมันก็เจออันนั้นละ นี่เขาหาความคึกความคะนองเขาก็เจอใช้ไหม เท่า นั้นละเรื่องราวหัวเราะลั่นละ นี่ท่านอาจารย์ฝันของเล่นเมื่อไร เรื่องกำลังจิตท่านอาจารย์ ลีหนึ่ง ท่านอาจารย์ฝันหนึ่ง คือแต่ละองค์ดีไปคนละทางพลังของจิต พลังหลายอย่าง หลายประการ ท่านจึงว่าอรหันต์ ๔

สุขทวีปัสสโก ความรู้อย่างสงบเงียบไปเลย เป็นพระอรหันต์ขึ้นมาทั้งองค์ นี้ ประเภท ๑ ประเภทที่ ๒ เติวิชโช ได้วิชาสาม นี้ประเภทหนึ่ง ที่ ๓ ฉพัญญูญได้ วิชาหกจากความบริสุทธิ์แล้ว แล้วก็อันที่ ๔ จตุปฏิสัมภิตปปีโต แดกฉาน ปฏิสัมภิตาญาณ ทั้ง ๔ ปฏิสัมภิตาญาณ ทั้ง ๔ คือ อตถปฏิสัมภิตา รัมมปฏิสัมภิตา นิรุตติปฏิสัมภิตา ปฏิภาณปฏิสัมภิตา ๔ อย่าง องค์นี้เครื่องใช้ของท่านเลิศ ความ บริสุทธิ์เสมอกัน มี ๔ ประเภทอรหันต์ อรหันต์ที่สุดยอด เครื่องประดับของท่านก็คือ จตุปฏิสัมภิตาญาณ ทั้ง ๔ แดกฉานในอรรถในธรรม แดกฉานในคำพูดคำจา การโต้ การตอบการเทศนาว่าการไม่อัดไม่อั้น และ ปฏิภาณปฏิสัมภิตา แดกฉานครอบไป หมดเลย

พระอรหันต์มี ๔ ประเภท มีอยู่ทุกวันนี้ ค้นหาได้ทั้งนั้น ธรรมพระพุทธเจ้าเป็น ตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน มีอยู่ถ้าหา ก็เหมือนกับบาป ตลาดแห่งบาปแห่งอกุศล ใคร ค้นหาที่ไหนเจอได้ทั้งนั้น ตกนรกได้ไม่สงสัย ผู้ค้นหาความดีไปสวรรค์นิพพานได้ไม่ สงสัยเช่นเดียวกัน ให้พากันเลือกเอา พิจารณานะ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ละ ว่าไม่มากมาย ก็ มากแล้วละ เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz